

šena, popolna in nikdar in nikjer še natisnjena med Vrazovimi rokopisi zares nahaja.

Prosim, naj bi mi tisti gospodi v Zagrebu, kateri Vrazovo celo zapuščino hranijo, poterdili resničnost njihovih besed, čeravno jaz sam zase ne potrebujem nobene priče.

Kakošno ceno mora imeti po takem tista protivna kritika, ako bi Vraz ne bil čisto nič družega doveršil kakor le „Parisino“?! Jaz bodem razun omenjenih v svojem popisu dole še o drugih delih govoril, ktere dokazujejo, da je Vrazova zapuščina prekrasna in za nas predragocena. (Dalje sledi.)

* *Od Drave 15. svečana.* Kakor ste že oglasili v „Novicah“, se za pridruženje slovenske strani Sekovske škofije k Lavantinski krepko dela. Te dni je Graško deželno poglavarstvo odposlalo odobreni in jako podpirani predlog Solnograškega metropolita na Dunaj. Visoko ministerstvo bogočastja je že pisalo po njega, naj se hitro hitro predloži. Zadnje izvestje v „Novicah“, da je slavní namestnik štajerskega vojvodstva proti predlogu bil, ni resnično, temoč neki drugi gospod, kateri pa je pozneje tudi se potrebnosti tega uredjenja prepričal in podpiral predlog. Te dni bodo, kakor se čuje, poslanci Mariborskega mesta, na čelu sam gosp. mestni predstojnik slavnoznani Otmar Reiser, kateri se za vse, kar zadeva občinsko dobro, živo poganja, odšli na Dunaj in bodo visoki vladi predlog ponižni storili, da naj bode sedež škofije v Mariboru, kjer je stanovanja za škofa, klerikat itd. zadosti. Mesto Maribor obljubi spet položiti lepo žertvo na oltar svete cerkve, in kar bode manjkalo, smo močno prepričani, da bode slovensko duhovništvo velikodušno prinašalo. Kakor čujemo, je večina slovenskih duhovnikov že izrekla, da hoče to dobro in potrebno reč, kolikor le mogoče bode, podpirati z dnarji. Vidili bomo pri tej priložnosti: kdo je pravi pastir in ne najemnik, in komu je dušno blagostanje vernega slovenskega ljudstva v resnici pri srcu.

S Kočevskih hribov 8. febr. K. Nastor moji želji Vam nemorem pošiljati drugega ko tužne glase s Kočevskih hribov. Pod lanskim snegom je naša ozimina hudo terpela; zatorej je bilo malo naženja; suša prevelika nam je repo in zelje vzela; zato nam že zde zmanjkuje kisline; krompir se je slabo obnesel, tudi so ga ljudje malo sadili semena se znebivši. Lakota je tu že tako velika, da siromašnejši po ternju glagove hruščice berejo, suhe med tropine in oves ali piro mešajo in meljejo; kruh in žganci so iz take mokerudeči. Čez mnogo druge nadloge pa nas stiska še velika dragina, da se letas daje za mernik žita, kar se je lani za vagán. Teh uzrokov nasledki so: da se na jate meršave in bolehe podobne ko strašila vlačijo od hiše do hiše, od vasi do vasi v bogaimo proseče; toda kdo hoče dati, kadar nas vse enaka tlači osoda! O sv. Martinu je sneg zapadel in gosta megla nam sonce do božiča zakrivši je delala led in ivje po drevesih, ki težo snega podnašati niso mogle in se tako nektre polomile, nektre pa s koreninami povalile, da so naši verti kerčevinam enaki, po gorah pa štori molijo, — prikazek, ki ga 70letni starčki ne pomnijo.

Iz Ljubljane. Z veseljem smo zvedili, da je vodstveni odbor ljubljanske hranilnice (Sparkasse) vendar enkrat nekaj sklenil, kar bi bil imel že davnej skleniti v prid hranilnici sami in v prid ljubljanskemu mestu. Gospodu Samasa-tu gré čast in hvala, kakor zvemo, da je premagal Fabiuse cunctatorje in napravil odbor, da je te dni sklenil: občnemu zboru nasvetovati, da naj se hiša hranilnice na sejmskem tergu povikša za eno ali dvoje nadstropij. Gotovo je,

da občni zbor bo poterdil ta predlog, ker le en glas je po celem mestu: kaj da vodstvo odbornice misli, da na takem lepem prostoru, pri takem trdnem zidovju, pri taki potrebi večjih staniš v Ljubljani in pri taki bogati mošnji že davnej ni zidalo, kar bi bil zidal vsak drug gospodar, ki ima premoženja toliko, da zamore kakih 30.000 fl. na pohištvo ravno tako varno in morebiti še varniši naložiti, kakor kam drugam. Z veseljem pričakujemo še letos začetek zidanja, ktero ne bode le olepšalo mesta, temuč mu bo dalo prostornih sôb ali za kakošno večjo mestno napravo ali za kakošno cesarsko vradnijo ali za privatne stanovanja.

Novičar iz mnogih krajev.

Po novi politično-sodijski osnovi bo Koroška dežela imela 28 ces. okrajnih vradnij, 1 deželno sodijo in 10 preiskavnih sodij; z deželno nad sodijo spada, kakor Krajnska, v Gradec. — C. k. ministerstvo nauka je dovolilo tistim, ki se pripravljajo za učiteljstvo na realnih šolah in ne stanujejo na Dunaji, da smejo preskušnje pod zaporom opravljati pri dotičnih gimnazialnih komisijah svoje dežele. — Po naznanilu „dunajskega časnika“ je bilo v našem cesarstvu konec preteklega mesca vsega papirnega denarja skupej za 335¹/₄ milionov med ljudstvom, sedaj za 1¹/₄ milion manj, kakor poprejšni mesec. — Po naznanilu „terzaškega časnika“ od 14. t. m. je padla cena koruze v Benetkah za 4 fl. pri staru. — Zadnje novice od turško-rusovske vojske v mali Valahii segajo do 11. t. m. za gotovo se sliši, da pred 4 tedni ne bojo Rusi vdarili nad taborišče pri Kalafatu, ki je obdano s silnimi okopi. Še zmiraj vré četa za četo na to mesto, okoli ktereja bojo Rusi nastavili troje verst krog in krog tako, da bo Turkom skor nemogoče predreti tega okolišča. Armada rusovska ima v tem močirju sila veliko sterpeti, da res ni čudo slišati, ako se pravi, da je je, se vé da s pobitim delom vred, že za 35.000 vojakov manj od lanskega julia, kar je čez Prut šla. V Carigradu so Turki zasačili gerškega popa Atanasios-a, pri katerem so našli pisma, da se Gerki povsod pripravljajo za punt zoper Turke. Govorilo se je; da se med egiptovsko armado je začela kuga; za gotovo se je zdaj zvedilo, da tista bolezen ni prava kuga, ampak le Egipčanom navadne bezgavke (neki anthrax). Cesar Napoleon sam je pisal rusovskemu caru zadnjo besedo: naj se stori pomirje; Rusi naj zapusté Moldavo in Valahijo in vojne barke bojo zapustile černo morje; pooblastenec rusovski naj se spusti v obravnavo z turškim; kar bota ta dva sklenila, naj se predloži poslancom čveterih zedinjenih vlad v poterjenji. Ni upati, da bi car odobril te predloge. Francozka in angleška vlada se z vso silo pripravljate za vojsko na suhem in na morju. Rus stoji sedaj sam, pričakovanje menda le pripomoč od Gerkov, ako pride čas, da se bojo mogli vzdigniti za-nj. Med Serbi se čujejo redki glasi za cara rusovskega.

Stan kursa na Dunaji 16. februaria 1854.

Obligacije	5 %	89 ⁷ / ₁₆ fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	80 ¹ / ₂ fl.
deržavnega	4 ¹ / ₂ %	78 ¹ / ₂ fl.	Windšgrac. „ „ 20	28 ¹ / ₈ fl.
dolga	4 %	70 ¹ / ₂ fl.	Waldštein. „ „ 20	29 ¹ / ₄ fl.
	3 %	55 fl.	Keglevičeve „ „ 10	10 ³ / ₄ fl.
	2 ¹ / ₂ %	45 ¹ / ₂ fl.	Cesarski cekini.	6 fl. 4
Oblig. 5 % od leta 1851 B	113	fl.	Napoleonondor (20 frankov)	10 fl. 9
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %	88	fl.	Suverendor	17 fl. 40
Zajemi od leta 1834	222	fl.	Nadavk (agio) srebra:	
„ „ 1839	132 ¹ / ₄ fl.		na 100 fl.	27 ³ / ₄ fl.

Loterijne srečke:

V Terstu 15. februaria 1854: 58. 17. 6. 63. 23.
Prihodnje srečkanje v Terstu bo 25. februaria 1854.